

op 11 Maart); Wales: 3; Schotland: 4 of meer; Ierland: 5 (Handbook Brit. Birds 2, 1938, p. 243).

Ten slotte zou ik willen voorstellen om als Nederlandsche naam voor *Apus melba* „Alpengierzwaluw” te kiezen. Deze naam is in overeenstemming met Alpine Swift, Alpesejler (deensch), Alpensegler en Martinet alpin en vormt tegelijkertijd een aanduiding van het biotoop, dat de soort in den broedtijd bewoont.

Bilthoven, Sept. 1947.

Puffinus kuhlii borealis Cory, een nieuwe vogel voor Nederland

door

G. BOS

(Met Plaat II)

Op 26 October 1947. vonden twee jeugdige natuurliehebbers, H. LEYS en W. VALLENDUUK, een voor hen onbekende vogel op het strand ten Zuiden van Zandvoort, ongeveer ter hoogte van paal 73. Zij sneden kop en poten van het dode dier af en lieten de rest liggen. Zij kwamen tot de determinatie Pijlstormvogel, maar verder brachten zij het niet. Toevallig vertelde één van hen mij de volgende dag over de vondst en op mijn verzoek toonde hij mij de medegenomen delen. Reeds dadelijk viel mij de zeer grote dikke, geelachtige snavel op, zelfs al ontbrak een gedeelte van de hoornbekleding van de bovensnavel, waardoor de snavel minder fors leek. De volgende dag werd de rest van de vogel, die nog op het strand lag gehaald en na determinatie bleek de gevonden vogel een nieuwe soort voor Nederland te zijn, nl. *Puffinus kuhlii borealis* Cory.

Dezelfde week toonde ik het exemplaar aan Dr. JUNGE te Leiden, die, na vergelijking met gebalgde exemplaren, mijn determinatie kon bevestigen.

Deze pijlstormvogel onderscheidt zich van de andere in aanmerking komende *Puffinus*-soorten door zijn grootte. *Puffinus kuhlii kuhlii* en *P. k. borealis* hebben beide een vleugel boven 300 mm, terwijl *borealis* te herkennen is aan zijn grotere, zwaardere snavel; van beide is de snavel geelachtig (Plaat II, fig. 1).

Dat deze vogel tot de zeldzaamste van de avifauna van NW-Europa behoort, blijkt wel uit het feit, dat de vogel in Duitsland slechts tweemaal, in Engeland eens werd waargenomen.

Tijdens de broedtijd bevolkt deze soort de Azoren, de Canarische

Fig. 1. Kop van *Puffinus kublii borealis* Cory ad. 26 Oct. 1947. Strand ten Zuiden van Zandvoort

Fig. 2. Rechtervleugel van *Puffinus kublii borealis* Cory ad. 26 Oct. 1947. Strand ten Zuiden van Zandvoort

eilanden, Salvages, Madera en Berlenga; in de herfst vertrekt hij naar de Atlantische kust van Noord-Amerika, waar hij dan tamelijk algemeen is.

Interessant aan dit exemplaar is de rui, iets waarover nog slechts weinig bekend is. Jammer genoeg was de linkervleugel zo beschadigd, dat daar niets meer aan te constateren was. Van de rechtervleugel waren de eerste vijf slagpennen nog niet geruid, de zesde was nog heel klein (Plaat II, fig. 2), de zevende had ongeveer drie vierde van de normale grootte, terwijl ook aan de achtste slagpen nog duidelijk te zien was, dat hij nog niet was volgroeid.

Dan de Nederlandse naam voor de vogel. De Engelsen noemen hem North-Atlantic Shearwater, de Duitse naam is Westlicher Gelbschnabel-Sturmtaucher, de Amerikanen noemen hem naar de bekende amateur-ornitholoog CORY, wiens naam aldus met deze vogel is verbonden, de Cory Shearwater.

Daarom lijkt mij de naam Cory's Pijlstormvogel voor deze soort nog het beste klinken, vooral doordat men hierdoor zowel een onjuiste naam, als een naam met lelijke adjectieven vermijdt.

Van de volwassen vogel is het kleed als volgt: bovenzijde grijsbruin, op rug en schouders in fris kleed lichte randjes aan de veren, onderzijde wit, slagpennen zwartbruin, de binnenvlag met een groot licht-grijs veld, snavel geelwit, poten vleeskleurig.

De maten van dit exemplaar, dat is afgestaan aan het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden zijn: vleugel 358 mm, snavel 57.5 mm, loopbeen 54 mm.

Het geslacht was niet meer te bepalen, de maten duiden op het mannelijke geslacht, maar zeker is dit niet. Tenslotte zij opgemerkt, dat op Plaat I, fig. 1 de snavel de hoornbekleding van de bovensnavel mist, zodat vooral de in kokertjes gelegen neusgaten slecht uitkomen.

Geraadpleegde literatuur

- Bourlière, F., 1946: Notes biologiques sur les oiseaux de l'Atlantique Nord. l'Oiseau et la Revue Française d'Ornithologie. Vol. 16, pp. 42-61.
 Niethammer, G., 1942: Handbuch der Deutschen Vogelkunde. Bd. 3, pp. 9-11.
 Witherby, H. F., c.s., 1940: Handbook of British Birds, vol. 4, pp. 58-60.
 Wynne-Edwards, V. C., 1935: On the habits and distribution of birds on the North-Atlantic. Proc. Boston Soc. Nat. Hist. 40, pp. 223-346, pl. 3-5.